

Ad vocem - soubor staré hudby
umělecký vedoucí - Přemysl Vacek

Vokálně instrumentální soubor **Ad vocem** založil roku 1995 loutnísta Přemysl Vacek. Sešli se v něm přední pražští zpěváci a instrumentalisté zabývající se dobovou interpretací renesanční a barokní hudby.

Hlavní sféru jeho působení představují skladby neprávem opomíjených a zapomenutých autorů 16. a 17. století. Repertoár čerpají členové ansámblu především z archivu Univerzitní knihovny v Praze, kroměřížského archivu nebo lobkovických sbírek, kde leží z velké části nedotčen obdivuhodný poklad hudebních památek spjatých s českým prostředím.

Výsledkem využívání dobových technik zpěvu i hry na historické nástroje nebo jejich kopie (loutna, theorba, viola da gamba, barokní housle) je přiblížení se zvukové podobě staré hudby a odkrytí její původní krásy a smyslu.

Mezi významná vystoupení **Ad vocem** patří koncert na festivalu Pražské jaro 1996, účinkování na Svatováclavských slavnostech, retrospektivě Sláva barokní Čechie, festivalech v Českém Krumlově, Karlových Varech a mnoha dalších. Absolvovali cyklus koncertů pro výstavu Rudolf II. a Praha a pravidelně se podílejí na dramaturgii hudebních akcí Národní galerie.

Koncertní činnost v České republice doplňují zahraniční zájezdy (Německo, Polsko, Slovinsko, Itálie). Roku 1998 nahráli pro firmu Studio Matouš CD Hudba pražských paláců a zahrad 1620.

Přemysl Vacek se zabývá hrou na různé druhy louten a historických strunných nástrojů používaných v hudební praxi renesance a baroka.

Specializuje se na basso continuo, tedy ansámblovou hru, doprovod zpěváků a instrumentalistů. Jako interpret na renesanční loutnu, arciloutnu, chitarrone, barokní kytaru a arabský saz spolupracuje s mnoha předními českými i zahraničními soubory staré hudby (Musica Florea, Musica Antiqua Praha, Collegium Marianum, Kvinterna, Ensemble Philidor a další.). S vlastním souborem Ad vocem se soustřeďuje především na provozování méně známého repertoáru pozdní renesance a raného baroka.

Koncertuje po celé Evropě a pořídil řadu CD nahrávek pro různá česká i zahraniční vydavatelství (Supraphon, Panton, Studio Matouš, Arta, Deutsche Gramophon, Divox Antiqua, atd.). Patří mezi ně i známý koncert pro loutnu a smyčce D-dur Antonia Vivaldiho a jeho loutnová tria. Vystupuje též jako sólista, např. s programem „Loutnová hudba v raněbarokní Praze“.

Přemysl Vacek hraje na mistrovské kopie renesančních a barokních nástrojů, jež zhotovili David van Edwards a Jiří Čepelák.

KONCERTNÍ PROGRAMY

Hudba pražských paláců a zahrad 1620

Výběr z unikátní kolekce italských světských písní raného baroka dochovaných v Praze. Obsahuje ohnivé villanely a canzonety, stejně jako procítěné sólové madrigaly, jež spojuje věčné téma lásky.

E. Radesca di Foggia, A. Brunelli, G. Caccini, F. Capello... (3 – 9 hudebníků)

Mystická a spirituální hudba raného baroka v Praze

Pomezí světské a duchovní hudby je prosycené typickou italskou exaltovaností a mysticismem. Většina skladeb má původ v pražských a českých hudebních sbírkách.

G. Marinoni, E. Radesca di Foggia, G. P. Buonamente... (5 – 7 hudebníků)

Cesty instrumentální hudby 17. století z Itálie do Čech

Počátek baroka přinesl prudký vývoj i v hudbě nástrojové. Do českých zemí se dostávala většinou prostřednictvím italských virtuosů působících na císařském dvoře ve Vídni. Tato inspirace se záhy odrazila v pozoruhodné tvorbě domácích a středoevropských autorů.

G.B. Buonamente, S. Rossi, A. Jarzebski, J.C. Kerll, A. Corelli... (4 – 6 hudebníků)

Ženská inspirace v italské raně barokní hudbě

V hudební praxi 17. století se ženy uplatňovaly především jako zpěvačky či instrumentální virtuosky a skladatelské umění bylo doménou mužů. I z tohoto pravidla však existovaly výjimky a díla nemnohých žen – skladatelek si díky svým nesporným technickým kvalitám a citové hloubce získaly obdiv současníků. Zaslouží si ho i dnes.

(B. strozzi, Ch. M. Cozzolani, C. Sessa...) (3 – 7)

Chránová hudba italského raného baroka

Slavné období italské hudby na počátku 17. století je plné neopakovatelné melodické krásy, v níž se snoubí hloubka duchovního prožitku s průzračnou harmonií. Repertoár Ad vocem zahrnuje široký rejstřík autorů, působících na různých místech Itálie.

G. Casati, I. Donati, A. Grandi, F. Turini, S. Rossi, O. Tarditi, G. Legrenzi... (5 – 9)

Claudio Monteverdi a jeho současníci

Virtuosní madrigaly génia italské hudby a jeho kolegů s použitím českých pramenů.

C. Monteverdi, G. Fornaci, E. Radesca di Foggia... (6 – 8)

Bartoloměj Michal Zelenka – oratorium o Izáku a Abrahamovi 1679

Unikátní dialog polozapomenutého jihočeského autora z období středního baroka zaujme dramatickým spádem, pestrostí a invenční melodikou. Libreto je navzdory dobovým zvyklostem napsáno v češtině. Program doplňují skladby Zelenkových současníků.

B. M. Zelenka, A. Mazak, B. M. Černohorský, A. Jarzebski, A. V. Michna... (8 – 9)

Vánoční hudba v barokních Čechách

Atmosféra vánočních svátků je v Čechách spojena především s písněmi Adama Michny z Otradovic. V tomto čase však zněla i neméně půvabná díla jiných autorů, ať již z Čech nebo okolních zemí.

K. V. Holan Rovenský, A. V. Michna, J. J. Božan, A. Mazak... (5 – 8)

Malé programy pro 2 – 3 osoby

Hudba pražských paláců a zahrad 1620

Program je sestaven z italských raněbarokních písní, tzv. canzonet, villanel a madrigalů dochovaných v Praze. Tuto hudbu, jež ani po čtyřech stoletích neztratila nic ze své původní svěžesti, si do Prahy na počátku 17. století nechával zasílat jeden z čelných dvořanů císaře Rudolfa II.

soprán, barokní housle, loutna

Anna Hlavenková – soprán, Přemysl Vacek – loutny

Hudba pro královský odpočinek

Přelom 16. a 17. století byl mimořádně nakloněn souzvuku loutny a lidského hlasu. Skladatelé v té době vytvořili bezpočet písní s doprovodem loutny nebo theorby. V programu zazní písně z Itálie, Španělska, Francie, Anglie, Německa, Nizozemí, atd.

Italská duchovní hudba raného baroka

Chránová moteta severoitalských autorů plná jemné nostalgie, kouzelné melodiky a dokonalé harmonie. Alessandro Grandi, Francesco Turini, Oratio Tarditi, Claudio Monteverdi a další.

Hana Blochová – zpěv, gotická harfa, Přemysl Vacek – loutna, arabský saz (+Milan Bílek – perkuse)

Písně sefardských židů

Nejkrásnější nápěvy židovské enklávy, jež po svém vyhnání ze Španělska roku 1492 dospěla až na Balkán a do Turecka.

Dvořané a poutníci pozdního středověku

Písně, jež zněly na cestách do Santiago de Compostella, nejvýznamnějšího poutního místa středověké Evropy. Kontrapunkt k jejich mystické síle tvoří rafinované dvorské kompozice Francesca Landiniho.

Přemysl Vacek – loutny

Loutnová hudba raného baroka v Praze

Císařské sídelní město bylo kolem roku 1600 frekventovanou kulturní křižovatkou, v níž se setkávaly hudební proudy ze všech koutů Evropy. A loutna byla v té době nástrojem nejoblíbenějším...

Kontakt: Přemysl Vacek, Průčelní 18, Praha 4, 141 00
Tel.: + 420 603 73 40 95
+ 420 2 41 48 41 76
e – mail: vacek_advocem@volny.cz